

B Tôi

Tác Giả: Háng Dáng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

Không v a ý thì đi tìm gái m i tám cho nó h u h , đ cho tôi yên thân

Ngày b tôi s p v h u, lúc y ông g n sáu m i lăm tu i, tôi th y ông có thái đ l ùng, không là con ng i ông v n là lúc tr c. Ông đã thay đ i không nh ng v tính n t mà c v cách c x và hành đ ng. Nói cách khác, ông đã tr thành m t con ng i khác l trong gia đình. Ông càng ngày càng ít nói và cu i cùng g n nh không còn nói m t câu nào su t ngày, ch tr l i v n t t “có” hay “ không” khi chúng tôi h i, và nhi u khi im l ng không tr l i khi câu h i b t ông ph i nói ra m t câu dài. Đ i v i m tôi, ông càng không nói, ch l m l m lì lì.

Ông v n là m t ng i nóng tính, hay cau có g t g ng, h i m t tí là la hét um sùm. Bây gi ông ch su t ngày yên l ng, không đ ý t i ai, nh th ông ch còn s ng cho mình ông. Có l vì ông không còn giao ti p v i m tôi nhi u n a nên ít còn c sát, ít đ ng ch m. Nh ng v to ti ng th ng xuyên đ i v i m tôi đã m t h n, vì ông không còn nói gì v i bà n a, ông ch còn là m t s hi n di n trong nhà, có cũng nh không.

Ông cũng đã c đ i t ra là m t ng i khó tính, luôn luôn đòi h i s tuy t m , đòi h i cái t i đa, cái nh t, không h n là ch đ i v i m tôi và chúng tôi mà ngay c đ i v i chính ông n a. Ông ít khi b ng lòng li n v i nh ng công vi c chúng tôi làm, ông th ng hay phê bình ch trích, đôi khi b t chúng tôi s a hay làm l i. Chúng tôi th y n i ông m t con ng i khó h p v i, khó s ng cùng vì th !

Nh ng ông l i là m t con ng òi nhi u tình c m, ông s ng c đ i vì chúng tôi, ông th ng chúng

tôi h&#án c&#á chính ông, ông làm cái gì cũng vì ng&#ái khác, k&#á c&#á nh&#áng ng&#ái không ru&#át th&#át máu m&#á. Ông lo l&#áng t&#áng tí cho chúng tôi, ngay c&#á khi chúng tôi đã tr&#áng thành và đã có gia đình riêng. Ngày ông có các cháu n&#ái, ông dành bao nhiêu thì gi&#á r&#ánh ch&#ái v&#ái chúng, đùa ngh&#ách v&#ái chúng nh&#á m&#át đ&#áa bé con, ông cũng gi&#án, cũng c&#ái, cũng ch&#ái nh&#á chúng, coi chúng nh&#á nh&#áng đ&#áa b&#án nh&#á c&#áa mình. &#áy th&#á mà b&#áng nhiên ông đ&#á thay đ&#ái hoàn toàn, ông không còn thân thi&#át v&#ái ai trong nhà n&#áa. D&#áng nh&#á ông ch&#á còn s&#áng cho b&#án thân ông, ông ch&#á còn nghĩ đ&#án ông, không còn ai xung quanh ông là quan tr&#áng n&#áa. Ngay c&#á các cháu n&#ái, ông cũng không còn b&#áng b&#á, nô đùa v&#ái chúng, ông đã quên chúng, ông không xa lánh nh&#áng không còn g&#án gũi nh&#á x&#áa.

Nh&#áng cái khác l&#á rõ ràng nh&#át là s&#á đ&#ái x&#á c&#áa ông đ&#ái v&#ái m&#á tôi. Ngày x&#áa ông th&#áng yêu m&#á tôi bi&#át là ch&#áng nào. Ông s&#áng vì bà, ông c&#á g&#áng, hy sinh vì bà. Ông đã t&#áng chăm sóc cho bà nh&#á chăm sóc cho m&#át ng&#ái tình, lúc nào cũng mu&#án có bà bên c&#ánh. Nh&#áng m&#ái tình nóng h&#ái &#áy đã phai nh&#át v&#ái năm tháng, m&#át ph&#án b&#ái vì m&#á tôi không hi&#áu r&#áng có ông là m&#át cái gì quý mà tr&#ái cho, bà luôn luôn coi vi&#ác có ông nh&#á là m&#át s&#á đ&#áng nhiên, bà không gây đ&#áng hay tìm cách nuôi đ&#áng cho m&#ái tình ti&#áp t&#ác n&#áy n&#á hay ít ra là không suy tàn. Vì th&#á mà đ&#án đ&#án gi&#áa hai ng&#ái không còn s&#á th&#ám thi&#át c&#áa thu&#á x&#áa n&#áa, không còn s&#á c&#ám thông, s&#á hi&#áu bi&#át nhau, không còn m&#ái t&#áng quan th&#ám thi&#át gi&#áa hai ng&#ái b&#án đ&#ái, trái l&#ái ch&#á còn s&#á cay đ&#áng, s&#á ch&#áng đ&#ái, s&#á b&#át đ&#áng, và có th&#á nói g&#án nh&#á là s&#á h&#án thù. Vì v&#áy mà m&#á tôi coi s&#á th&#á ông đã thôi không giao ti&#áp v&#ái bà n&#áa nh&#á là m&#át đ&#ái u may m&#án, bà kh&#ái b&#án tâm, kh&#ái suy nghĩ, và nh&#át là kh&#ái ph&#ái đ&#ái phó v&#ái nh&#áng khó khăn mà, bà nói do ông gây ra.

Sau ngày ông v&#á h&#áu, ông l&#ái còn l&#áng h&#án n&#áa. Ông c&#á su&#át ngày ng&#ái trong phòng đ&#ác sách, vi&#át v&#án, hay suy t&#á. Ông hay ng&#ái hàng gi&#á v&#ái m&#át ly r&#áu và bao thu&#ác nghĩ ng&#ái, tôi không hi&#áu ông nghĩ gì, cái gì làm cho ông b&#án tâm khi mà ông đã v&#á h&#áng tu&#ái già, khi đáng lý ra ông ph&#ái đ&#ác h&#áng s&#á thanh th&#án c&#áa tâm h&#án? Tôi không dám h&#ái ông, m&#ác đ&#áu nh&#áng l&#án tôi v&#á th&#ám nhà cùng đ&#áa con ba tu&#ái, tôi không th&#áy ông vui, ông ch&#á ra ôm đ&#áa cháu, hôn nó m&#át cái r&#ái l&#ái đi vào trong phòng riêng c&#áa ông. Tôi có c&#ám t&#áng ông s&#áng trong m&#át th&#á gi&#ái cô l&#áp cửa riêng ông, ông không còn màng t&#ái nh&#áng gì x&#áy ra bên ngoài căn phòng đó, ông đã b&#á l&#ái cu&#án vào m&#át th&#á gi&#ái c&#áa &#áo t&#áng, c&#áa ti&#ám năng, ông s&#áng v&#ái nh&#áng m&#á &#ác mà ông đã không th&#ác hi&#án đ&#ác trong cu&#ác đ&#ái mình.

Th&#á r&#ái m&#át hôm, khi không ai đ&#á ý đ&#án ông, ông đã ra đi, ông đã bi&#án m&#át đ&#á cho đ&#án khi đ&#áa cháu n&#ái vào g&#ái ông ra ăn c&#ám chi&#áu thì c&#á nhà m&#ái hay ông không còn &#á đó n&#áa, ông đã đi r&#ái. Tôi vào trong phòng ông l&#ác l&#ái xem ông có mang th&#á gì theo hay không, thì th&#áy ông ch&#á đi ng&#ái không, ông đã m&#ác b&#á đ&#á khi ông còn đi làm. Trên bàn có t&#á gi&#áy nh&#á x&#áu, trên đó ông vi&#át: "Tôi đi r&#ái tôi s&#á v&#á, không có gì ph&#ái lo l&#áng c&#á. Đ&#áng đi tìm tôi vô ích."

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

Và đúng nh i ông d n dò, chúng tôi không đi tìm ông. M tôi ch ng t v lo ng gì c . Bà nói:

-Đ cho b chúng mày đi ch i cho s ng cái thân. v i tao ông th y kh , tao cho ông y đi v i gái tr , đi chán ông y s v !

Cái sai m m tôi là ch y. Bà nói c đ cho b tôi đi, nh ng r i nhà ai lo công vi c trong nhà? M c dù b tôi có v b t th ng nh ng ông v n là ng i quy t đ nh m i vi c, ông v n lo gi i quy t nh ng v n đ khó khăn nh v n đ ti n b c, v n đ s a sang nhà c a, và nh t là khi ph i đ i phó v i ng i ngoài. Nay ông đi r i thì m tôi đâu có bi t ph i làm nh ng công vi c y? Tôi s ph i đ ng ra th ông, nh ng nay tôi đã có gia đình riêng, tôi lo thân tôi ch a xong, nhi u khi còn ph i h i ý ki n b tôi thì làm sao bây gi ?

V i có ông nhà thì m tôi còn lo d n d p nhà c a, đi ch đi búa v làm c n cho ông ăn. Nay ông đi v ng m tôi, v n dĩ i, c đ nhà b a b n, không lau chùi nên nhà b p nhà t m b n nh h i. Trong phòng ng qu n áo m c r i m tôi ch t đ ng, ch ng bu n treo lên mà cũng ch ng đem đi gi t. Phòng khách phòng ăn ôi đ th la li t, sách báo, k o bánh, đ dùng xài xong v n v t đó, chén trà, c c n c u ng xong không bu n d n, có khi đ đó vài ba ngày, m t tu n. Đ đi mua v v t ngay c a ra vào có khi c m y tu n không đem c t. M i khi v nhà thăm m tôi, hai v ch ng tôi ph i d n d p cho b t ghê m t, riêng tôi ch s b tôi v b t t thì i có chuy n.

M tôi hay cãi i ông làm ông n i gi n đ p phá đung đung. Bà có t t hay d ng đ ng câu chuy n lên r i đ lên đ u b tôi, làm cho b tôi phát điên lên thì m i thôi. H n n a, m tôi là dân Hà Đông, bà có cách nói xéo, làm ng i nghe r t khó ch u. B tôi ghét cái tính x u đó c a bà nh ng ch ng làm đ c gì. B tôi nói càng v già m tôi càng có nhi u hành động làm cho b tôi b c b i. T i đ n bà th c có khi đ n hai gi sáng ch đ ng i xem báo hay xem truy n hình. B tôi đ c đi ng bà c i đi. Sáng ra bà không d y n i, b tôi chu n b b a ăn sáng xong, bà cũng ch a ch u d y, đ n khi b tôi ăn xong bà m i ra ng i ăn. C m t i cũng v y, m tôi đi làm tan s không v li n, b tôi ch không đ c dành d n c m lên ng i ăn, ăn n a ch ng thì bà v . B tôi ăn xong đi n i khác, m tôi ng i ăn, c ti ng đ ng h sau v n ch a xong, bà c ng i m t mình ch m rãi ăn, lúc nào mu n thôi thì thôi.

Nay b tôi đi r i thì m tôi ch ng còn đ i t ng đ mà ch ng đ i n a, bà dành toàn thì gi đ c báo hay coi truy n hình. Bà có th ng i đ c báo ho c coi truy n hình hai ba ti ng đ ng h , quên ăn quên ng . Tin t c gì bà c ng thu c n m lòng. Bà c k đi k i nh ng gì bà h c đ c,

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

---

nhĩ u khi ngĩ i nghe phĩ i nhĩ c là bà đã nói hai ba lĩ n rĩ i thì bà mĩ i thôi kĩ . Bà cũng có thĩ òm đi n thoĩ i nói chuyĩ n vĩ i bĩ n bè hĩ t giĩ này sang giĩ khác. Còn nói đĩ n viĩ c đi mua bán thì có khi mĩ tôi đi không còn biĩ t giĩ vĩ . Bà đi đĩ n đâu cũng xem hĩ t thĩ này đĩ n thĩ kia nhĩ ng không mua, bà chĩ thích xem đĩ mà xem, đĩ mà biĩ t. Cái gì bán ĩ đâu bà đĩ u biĩ t, nói đĩ n cái gì bà cũng hay.

Có mĩ t đĩ u là mĩ tôi hay nói nhĩ ng không bao giĩ làm. Bà muĩ n cái gì thì cĩ nói lên cho bĩ tôi nghe, rĩ i nĩ u ông không làm thì bà than, bà trách. Bà nói bĩ o làm không làm đĩ bây giĩ nhĩ thĩ này, nhĩ thĩ kia. Mà khi bà không bĩ ng lòng mĩ t chuyĩ n gì thì bà cĩ nói tĩ i nói lui, có khi cĩ hai ba năm sau bà vĩ n còn lĩ chuyĩ n cũ ra mà nói. Bĩ tôi đĩ n khĩ vì bà, nhĩ ng ông cho đó là vì bà già, bà thay đĩ i tính nĩ t, bà khó chĩ u cũng nhĩ tĩ t cĩ nhĩ ng ngĩ i đàn bà khác khi vĩ già. Khi bĩ tôi gĩp ý vĩ i bà thì bà nói vĩ i bĩ tôi:

-Không vĩ a ý thì đi tìm gái mĩ i tám cho nó hĩ u hĩ , đĩ cho tôi yên thân.

Tôi không hiĩ u trong đĩ u bà nghĩ gì mà lĩ i nói thĩ , nhĩ ng tôi biĩ t bà cũng không sung sĩĩ ng gì. Câu nói đó thĩ hiĩ n mĩ t sĩ bĩ t mĩ n cùng cĩ c. Có mĩ t đĩ u tôi thĩ y lĩ là thay vì đĩ p đĩ , tĩ i sao bà không chĩ u có mĩ t thái đĩ xây dĩ ng? Tâm lý ngĩ i đàn bà vào cái tuĩ i trên năm mĩ i hĩ n là rĩ t phĩ c tĩ p, tôi không hiĩ u đĩ c nhĩ ng biĩ n chuyĩ n sinh tâm lý xĩ y ra nĩ i hĩ . Tôi nghe nói là chính nhĩ ng ngĩ i đàn bà đó cũng không hay biĩ t rĩ ng hĩ đã thay đĩ i, hĩ đã khác xĩ a, và vì thĩ hĩ khĩng cho rĩ ng hĩ vĩ n thĩ , lĩ i là do nhĩ ng ngĩ i khác chĩ không phĩ i tĩ i hĩ .

Tôi nghĩ bĩ tôi đã chán cái cĩ nh cĩ m không ngĩ t canh không bù, ông đã không chĩ u nĩ i cái uĩ ng ngĩ nh cĩ a mĩ tôi, ông muĩ n sĩĩ ng nhĩ ng ngày còn lĩ i trong yên bình, và vì thĩ ông đã rút lui vào cái thĩ giĩ i cĩ a riêng ông, vào giĩ a bĩ n bĩ c tĩĩ ng cĩ a căn phòng làm viĩ c mà xĩ a kia ông không thích vào. Nhĩ ng nhĩ thĩ cũng không mang lĩ i cho ông niĩ m sung sĩĩ ng, vì ai sĩĩ ng khi chĩ sĩĩ ng trong môi trĩĩ ng chĩ t, môi trĩĩ ng im lĩm, không tiĩĩ ng nói, tiĩĩ ng cĩĩ i? Ai có thĩ ngày đêm chìm đĩ m trong sĩ u mê, sĩ day dĩ t cĩ a nĩ i tâm? Tôi biĩ t ông đang bĩ giĩ ng co giĩ a bĩ n phĩ n và hĩ nh phúc cá nhân. Ông đã không chĩ u ly dĩ vì còn con cái, còn các cháu cĩ a ông mà ông thĩĩ ng yêu vô ngĩ n. Mĩ tôi đã bao lĩ n nói thĩ ng vào mĩ t ông:

-Sao ông không ly dĩ tôi cái quách đi cho rĩ i? Đĩ mà còn đi tìm gái tĩ mà hĩĩ ng đĩ i chĩ ? Ông còn tiĩ c cái gì nĩ a?

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

Tôi không biết bà có thể có sự mu n th không, nhưng tôi thấy bạn tôi chắc hẳn rằng là đi đâu khi nói câu gì, vì tôi biết nếu thêm đ vào vào là tất nó sẽ bùng lên và không còn cần u ch a đ c n a.

Ngày bạn tôi ra đi, chúng tôi tưởng ông đi đâu chỉ một hai ngày. Nhưng cứ tháng trôi qua chúng tôi không thấy gì, tôi cũng hơi lo lắng. Tôi gọi điện thoại hỏi thăm các bác, các chú, bạn bè của ông thì không ai biết ông đi đâu, ông không hề thấy là không cho ai hỏi. Họ cũng ngạc nhiên vì hình như ông này và không ngờ bạn tôi lại có thể làm cái chuyện bất thường như thế. Nhưng tôi thì không ngạc nhiên chút nào. Ngày ông còn trẻ ông đã làm nhiều chuyện nông cu ng. Đang đi làm yên bình ở đây, ông vì bất bình một chuyện gì, ông xin nghỉ và sang làm một nơi khác. Trong cuộc đời ông, ông đã thay đổi việc làm như chong chóng, ông đã không làm một công việc gì quá năm năm. Ông tuyên bố làm lâu một nơi chán, ông thấy cần phải thay đổi. May mà ông là người có chí, ông luôn luôn trau dồi kiến thức, và ông có khả năng trí tuệ phi thường, không có một công việc gì mà ông không làm cho bằng được. Cuộc đời ông đã có những lúc khó khăn cùng cực, ông đã phải làm những công việc nặng nhọc hay thất nghiệp thất nghiệp. Ông có tinh thần đấu tranh phi thường, dù bất cứ hoàn cảnh nào ông cũng cố gắng vươn lên để thoát khỏi sự bế tắc. Ông rất tự hào về những thành quả ông gặt hái được trong cuộc đời. Tất nhiên tôi rất hạnh phúc vì con người và phẩm chất của ông, tôi rất ngưỡng mộ ông và ông đã là gương sáng dẫn đường cho tôi đi. Chính vì tôi nhìn vào ông, noi gương ông, mà cũng đã thành công nhanh chóng và tiến lên trong sự nghiệp của mình.

Và như thế bạn tôi đi đâu, không ai biết, cho đến một hôm chúng tôi nhận được một tin nhắn ông gọi về để tên Bé Mai, đứa con gái đứa lòng của em tôi, sanh ra khi ông không có nhà. Tin nhắn mang những giọng ch n n nót của ông như sau

Cháu Mai thường yêu của Ông N i,

Ông rất tiếc khi cháu ra đời ông không có mặt để mừng cháu ngay từ khi mới lọt lòng mẹ. Vì hoàn cảnh để biết ông không thể về ngay thăm cháu, nhưng khi nào ông về thì ông hứa sẽ không quên có quà cho Bé Mai của ông.

Ông hôn cháu và yêu cháu vô cùng.

Nhìn con đứa bạn đi đến chúng tôi ngạc nhiên thấy rằng ông đã gọi nó một tin nhắn xa xôi cách chúng tôi cả mấy ngàn dặm. Thì ra ông đã quyết định ra đi thật xa, đi như thế đi trên cái

B Tôi

Tác Giả: H&#áng D&#áng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

---

n&#ái đã làm cho ông bu&#án kh&#á, đi đ&#á mà quên lãng, đi đ&#á không còn gì g&#án bó v&#ái m&#át dĩ v&#áng đau th&#áng.

Thành ph&#á ông đang &#á cũng là m&#át thành ph&#á l&#án, n&#ái đó cũng có nhi&#áu ng&#á i Vi&#át sinh s&#áng. Tôi ch&#áa bao gi&#á đ&#át chân đ&#án n&#ái đ&#áy nh&#áng tôi nghe nói n&#ái đó sinh ho&#át c&#áa c&#áng đ&#áng cũng cao, cũng có nhi&#áu ng&#á i làm ăn buôn bán nh&#án nhip, và nhi&#áu khu cũng s&#ám u&#át không khác gì n&#ái tôi đang &#á.

Trong khi chúng tôi r&#át xúc đ&#áng khi nh&#án thi&#áp ông g&#ái v&#á thì m&#á tôi v&#án đ&#áng đ&#áng nh&#á không. Bà cũng ch&#áng bu&#án c&#ám đ&#án lá th&#á mà cũng ch&#áng h&#ái xem b&#á tôi đã vi&#át nh&#áng gì trong &#áy. Tôi l&#áy làm l&#á sao mà m&#á tôi l&#ái có th&#á đ&#át tình v&#ái b&#á tôi nh&#á v&#áy. Tôi mu&#án tìm hi&#áu xem b&#á tôi đi xa nh&#á th&#á đ&#á s&#áng v&#ái ai, không ph&#ái vì tôi tò mò hay mu&#án tìm cách k&#át t&#ái ông, mà là vì tôi th&#áng ông. Tôi th&#áng b&#á tôi vì tôi bi&#át ch&#áng đ&#áng đ&#áng b&#á tôi m&#ái ph&#ái ra đi nh&#á th&#á, tôi bi&#át r&#áng xa các con cháu ông nh&#á l&#ám và cũng kh&#á s&#á không ít. Và tôi đ&#ánh tâm m&#át ngày nào g&#án đây tôi s&#á xin ngh&#á m&#át tu&#án l&#á đ&#á đi tìm ông.

Tôi ch&#áa k&#áp đi thì b&#á tôi v&#á. Ông v&#á vào lúc đêm t&#ái khi m&#á tôi đã đi ng&#á, ông l&#áng l&#áng m&#á c&#áa vào nhà, r&#ái vào phòng ông ngh&#á. Sáng hôm sau khi mà m&#á tôi còn ng&#á thì ông đã th&#ác đ&#áy pha trà u&#áng và ng&#ái đ&#ác báo &#á ngoài phòng khách. Nghe ti&#áng đ&#áng m&#á tôi t&#ánh đ&#áy và th&#áy ông, bà r&#át ng&#ác nhiên. Ông đi nh&#á v&#áy là g&#án ba tháng tr&#ái, ra đi ông không nói cho ai hay mà v&#á cũng ch&#áng báo tr&#ác. M&#á tôi nói:

-Tôi t&#áng ông đi luôn r&#ái ch&#á! Sao l&#ái còn v&#á? Tôi t&#áng ông đi cho s&#áng cái thân thì còn v&#á nhà làm gì cho kh&#á thêm c&#á tôi n&#áa?

B&#á tôi c&#á im l&#áng ch&#áng nói câu gì. M&#á tôi nói thêm:

-Nó bòn h&#át c&#áa r&#ái nó đ&#ái ông đi ch&#á gì. Bây gi&#á l&#ái v&#á l&#áy thêm ti&#án mang đi nuôi nó ch&#á gì?

Cáú quá b&#á tôi nói l&#ái:

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

-Bà xem tôi có lý do gì mà mang đi không nào? Bà đừng có ăn nói hời hợt. Đừng có làm cho tôi điên tiết lên. Khôn hời hợt thì đừng cho tôi yên!

Mẹ tôi vừa đi xuống bếp vừa nói:

-Ông không có tiền thì nó ăn bèo gì mà nó nuôi ông?

Thì là bố tôi đập bàn mặt cái rùm, rồi nói:

-Đã bố oai cam cha nó cái miệng rồi mà không chịu cam.

Bố tôi đi vào phòng của ông đóng sập cửa lại. Thì là ông rồi trở về với cái thế giới của ông, trong cái thế giới đó không có người và oái oăm, khó chịu mà ông nay ghét thối mả.

Chỉ có thể bố nghe tin bố tôi về, hai anh em tôi mừng rỡ, dường như chắc đi ăn cơm chiêu cho cả gia đình. Em tôi bố bé Mai về ra mặt ông rồi, ông mừng hết sức, ông ôm bé, ông hôn, ông không chịu rời đi của cháu con của ông. Ông và ông đã mua cho cháu ông mặt trời đeo tay bằng vàng tây, ông lấy ra đeo cho cháu rồi bố tôi chụp cho ông chụp ảnh nh ông bằng bé Mai của ông. Thấy ông vui sướng, chúng tôi mừng quá chừng, mẹ tôi tức tưởi nói:

-Sao ông không đem mặt bé Mai của ông mà ôm mà thối ng yêu? Lý do mặt con về mặt tôi tám tuối thì nó đừng cho bố có khó gì?

Thì là bố tôi giận, không đi ăn cơm chiêu nữa, ông nói ông “không đi ăn với con mà khó chịu đó”. Ông bố mẹ tôi là vị trí công, chuyên môn pháp ho, cứ đến lúc cả gia đình vui vẻ thì bà phải làm mặt cái gì đó phá, đừng chắc giận bố tôi, làm cả nhà hết vui vẻ. Mẹ tôi chửi con có bố tôi đi, bà nói thế nh bố:

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

-B mày d i, đ cho ông y nhà. Mình đi mình c đi!

Chúng tôi đành đi mua đ ăn v nhà, b tôi không còn h ng, ông ăn hai ba mi ng r i b ng bé Mai vào trong phòng ng i ôm cháu. M tôi ng i ăn vui v nh không có chuy n gì, trong khi chúng tôi thì r u th i ru t.

Nh ng ngày ông nhà, chi u nào ông cũng đ n thăm các cháu n i, nh t là cháu bé gái bé b ng c a ông. Nh ng vì nhà không đ c vui, hai tu n sau ông l i ra đi, ông đi mà không nói tr c v i ai, t đ ng ông bi n m t, không đ l i m t v t tích gì.

Th r i m i tháng ông biên th v cho các cháu, ông h i thăm, nói chuy n này n , và th nào ông cũng nói ông nh chúng nó, nh t là bé Mai c a ông. Ông mu n chúng tôi g i hình các cháu cho ông và ông cho m t h p th đ chúng tôi g i t i đó.

Sáu tháng trôi qua, không th y ông v thăm nhà, chúng tôi s t ru t, tôi bèn xin ngh m t tu n đi tìm ông. Tôi nghĩ tôi bi t thành ph n i ông , tôi ch c n đi h i thăm thì s tìm đ c ra ông, nh ng tôi đã l m. Năm ngày tr i tôi đi kh p các khu ph có ng i Vi t làm ăn buôn bán h i thăm, không ai bi t và không ai nh n ra ng i trong t m hình c a b tôi mà tôi đ a cho xem. Ban ngày tôi đi m i c chân, chi u t i v khách s n, tôi điên tho i cho nh ng ng i quen bi t ông hi n đang vùng này đ xem b tôi có liên l c v i ai không, thì cũng không ai bi t tin gì vì ông không h ti p xúc v i h . Th t là m t chuy n l ùng, nh th ông mu n gi u h t t c m i ng i v s hi n di n c a ông n i đây.

Đ n t i hôm th sáu, khi tôi đã th t v ng t ng ph i bay v tay không, thì b tôi g i đ i n tho i đ n khách s n h i tôi. Ông nói ông đ c bi t tôi đi tìm ông nên ông mu n g p tôi nói chuy n. Ông h n sáng th b y hai b con đi ăn sáng g p nhau, vì chi u tôi đã lên máy bay tr v . Ông cho n i h n và gi h n r i thôi không nói gì h n n a.

Đêm hôm y tôi tr n tr c không ng đ c. Tôi không hi u t i sao ông bi t tôi đ n đây đi tìm ông mà ông g i? T i sao ông l i ch n n i này mà đ n ? Ông s ng v i ai n i đây?Th t là nh ng đ i u bí hi m.

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

Sáng hôm sau tôi đến nhà bạn hôm nay vì tôi muốn xem ông bạn biết cách nào và với ai. Đúng giờ bạn tôi thấy một chiếc xe hơi lạ lạ cách bạn đây vài trăm mét và tôi thấy ông bạn cười xuẩn. Ông mặc một bộ đồ mà tôi chưa thấy bao giờ, trông rất lạ lạ, ông bạn cười khoan thai, vẻ mặt thoải mái, không cười như khi ở nhà. Cái gì làm ông thay đổi như vậy, tôi tự hỏi. Tôi thấy ông đứng cạnh cửa tiệm ăn, nhìn một vòng, thấy tôi, ông cười và tiến tới. Ông nói:

-Làm gì mà con phải đi tìm bạn vậy? Thấy thấy rồi bạn vậy chứ gì?

-Con muốn sang đây thăm bạn và xem bạn sống làm sao. Ở nhà chúng con hơi lo...

-Sao phải lo? Bạn sống ở đâu chúng ta đi? Thôi con đã đến đây thì đừng bỏ hết chuyện cho con nghe. Con nhìn rồi chúng ta có gì mà phải gọi bạn con nữa.

Ngồi ở bàn ăn, chúng tôi gọi phở và cà phê đen. Bạn tôi hỏi chuyện ở nhà ra sao, tôi nói một chuyện và bình thường, các cháu như ông làm, chúng ta hỏi ông đâu. Nghe nói vậy vẻ mặt bạn tôi thay đổi, phở ngừng một chút rồi bạn tôi biết ông cũng như các cháu ông làm.

Phở mang ra, chúng tôi vừa ăn vừa nói chuyện. Tôi hỏi:

-Bạn ở đây với ai? Ăn uống làm sao?

Ông ngừng ăn, tay vẫn còn cầm hai chiếc đũa, nhìn tôi như muốn xem tôi có ý gì không. Ông ăn thêm vài ba gắp rồi đứng dậy bắt phở sang một bên, cho đồ vào cà phê uống. Ông nói:

-Bạn với một người bạn quen từ lâu làm rồi, con không biết bà vậy. Bạn quen từ trước khi lấy mẹ con.

-Bạn tìm bà vậy hay bạn?

B Tôi

Tác Giả: Háng Dáng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

-Không, tình cá bá gáp lái. Đá gán bán mái năm trôi qua. Bá không nhán ra bà ta nháng bà nhán ra bá. Thát là mát chuyán lá láng!

-Bá gáp hái nào?

-Cách đây năm năm, ở Paris, tái nhà mát ngái bán chung cáa hai ngái.

-Sau đó bá ván tiáp tác liên lác?

-Thánh thoáng, bá nói chuyán đián thoái thôi. Lúc sau này bá buán thì tâm sá nhiáu hán. Bà y gáa cháng đá hán mái năm nay rái, có mát đáa con gái nay cũng báng tuái con. Bà làm ăn buán bán nên khá gáa, nhà cáa ráng mà không có ai ở, chá có hai má con nên mái bá sang chái.

-Thá rái bá ở luôn ?

-Không bá đâu có tính ở luôn? Ở nhà lúc nào tinh thán cũng căng tháng, làm sao bá cháu mãi cho đác. Bá bá suy nhác thán kinh vì thá. Ở đây thoái mái, bá tháy đá thá, bá bát u sáu, không còn buán bác. Bá ở tám mát thái gian cho kháe lái...

-Con tháy bá có khá hán ở nhà, bá bình tháng hán trác, con máng lám. Nháng ở nhá thá mãi sao tián?

-Ngái ta mái bá, chá bá có xin đâu? Nhà cáa ráng thán thang đá không, không ai chăm nom, bá làm quán gia, ngái ta còn máng. Nói thá chá bà ta tháng bá, tháy bá buán khá, muán giúp. Bá không tháy có gì phián hà...

-Cám nác thì sao há bá?

-Ở chung nhà thì ăn chung chá có gì đâu? Bá ăn đâu có bao nhiêu?

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

-B có góp tí n hàng tháng không?

-Bà y đâu ch u y? Bà nói, b đ n là vui c a vui nhà, b không ph i lo ng gì c . Tí n mà làm gì h con?

-Th còn tí n máy bay đi v ?

-Con Th y nó mua cho b . Qu n áo b m c cũng v y, nó th ng b l m! M i l n b v nhà, c hai m con c th p th m, ch s b không qua n a!

-Vì v y mà lâu quá b không v nhà?

-Có l v y. Không có vé máy bay thì làm sao v ? Mà v đ n nhà là i có chuy n, b không mu n v n a! M con đâu còn th ng b n a?

-Bà y th ng b nhi u l m ph i không?

-Không bi t, nh ng đây không bao gi có m t v n đ gì đ bu n phi n!

-B thích đây h n?

-Không h n là th ! Hoàn c nh bó bu c. B đâu còn cách l ch n nào khác? Xa con và các cháu, b nh l m ch !

-Con bi t! Thôi con nghĩ th này cũng đ c. B c n có cu c s ng riêng c a b , con không dám nói gì.

-Con v c coi nh không tìm ra b . Ch có nói gì v i ai. Cái này là bí m t gi a hai b con mình.

-Th a b vâng!

Ch a bao gi b tôi l i tâm s v i tôi nh th ! Tôi nghĩ ông c m th y tho i mái h n sau khi cho tôi bi t nh ng gì n náu trong lòng ông t nhi u năm nay. Sau khi ông đã chia s n i lòng c a ông v i tôi, ông không còn ph i ch u cái gánh n ng y m t mình. Tôi th y hình nh ông th ra khoan khoái, và ông ra v vui v . Ông ôm vai tôi, chúng tôi ra c a, ông leo lên chi c xe v n ch t năy gi n i đó, tôi v khách s n đ chu n b ra phi tr ng.

Nh ng l n sau ông v , ông n nhà hai v ch ng tôi, ông vui ch i v i các cháu n i, nh ng v đ c m t tu n, ông l i s t ru t đòi ra đi. Tôi hi u ông nên không dám nói gì. Ch có các cháu nh , chúng c nhao nhao “Ông n i đ ng đi! Ông n i đ ng đi!” làm ông ch y n c m t m i khi ra đi.

B Tôi

Tác Giả: H ng D ng

Thứ Bảy, 27 Tháng 3 Năm 2010 14:35

Tôi cũng mất năm hai l n l y c đi h p, sang thăm ông vài ba ngày. Chúng tôi ch g p nhau n i công c ng, ông không bao gi cho tôi bi t n i ông , càng không cho tôi bi t ng i đàn bà bí m t mà ông nh .

C nh th đ c m i năm tr i. R i m t hôm ông v , ông m n ng đòi tôi đ a vào nhà th ng. M i vào hôm tr c hôm sau thì ông qua đ i. Nh ng l n tôi vào v i ông vào nh ng gi chót ông s p ra đi, tôi th y hai ng i đàn bà, m t ng i l n tu i nh m tôi, ăn m c sang tr ng, ng i n i chi c c a s cách phòng b tôi n m ch ng m i th c. Trông h nghiêm trang và có v bu n r u l m. Tôi bi t ngay đó là Th y và m ch , ng i đã nuôi d ng chăm sóc b tôi h n m i năm qua.

Nh ng ngày xác b tôi quàn à chùa, tôi th y su t ngày bóng dáng hai ng i đàn bà y l ng v ng à sân chùa, ng i m c m chi c khăn tay lau m t. Tôi l y làm sót sa cho bà, vì b tôi ch t, m tôi không bu n, không khóc mà bà thì đau đ n s t sùi. Và bà l i không đ c khóc công khai! Th t là m t s b t công, nh ng làm sao đ c? Đ nh m nh đã an bài nh th ! Ngày x a b tôi đ b ng i con gái y đ l y m tôi. Th mà m t đ i, ng i y v n th ng v n mu n làm sao cho b tôi b t kh . Công lao y tôi ghi trong lòng mãi mãi.